

LES DONACIONS ESPONTÀNIES EN AJUDES D'EMERGÈNCIES EN DEU PUNTS:

1. Els primer moments d'una emergència humanitària o catàstrofe són de **caos i descontrol**. Resulta complicat avaluar les necessitats reals de la població afectada i, sovint, d'aconseguir que el material arribi al seu destí.
2. Les emergències humanitàries necessiten **una resposta planificada**. Per això, es recomana la compra i emmagatzematge d'articles de socors i necessitats bàsiques als propis països afectats dels voltants. És més ràpid, més barat i ajuda a impulsar les economies locals.
3. Traslladar en avió i fins i tot en vaixell els productes o les mercaderies donades és molt car. **Els costos econòmics i mediambientals sovint són molt superiors al valor de la donació** en si mateixa (pel preu d'enviar un sac de dormir de segona mà, probablement es poden comprar deu noves mantes). A més, en la majoria de països s'hi han d'afegir les despeses i també les dificultats per retirar el material de les duanes dels respectius països.
4. Les persones o grups que impulsen donacions espontànies **no compten** (ni tan sols en disposen les grans ONG d'ajuda humanitària) **de capacitats i recursos per ordenar i inventariar totes les mercaderies donades** per saber què és exactament el que s'envia i en quines condicions. No es poden enviar bosses de plàstic o capses plenes de material sense classificar on s'hi trobin des d'un sac de dormir aquí, una tenda de campanya, una llauna de menjar... A més, una volta el material arriba al seu destí, és indispensable comptar amb un servei de logística i distribució per poder fer la distribució de la manera més transparent, efectiva i equitativa. En la majoria dels casos, quan es proposen enviaments espontanis no es tenen en compte totes les variables de la logística internacional i humanitària.
5. Abans de fer cap enviament, s'han de **tenir molt clares les necessitats de la zona o població afectada**. També s'ha de tenir present que en casos d'emergències humanitàries o catàstrofes, sobre tot aquelles que tenen més repercussió als mitjans de comunicació, solen aconseguir una gran resposta per part de les grans agències de cooperació internacional, dels estats i també de les grans ONG. Aquestes s'encarreguen de donar una primera resposta humanitària.
6. L'enviament de productes mèdics i sanitaris està sotmès a una **estricta normativa internacional**.
7. El material de les donacions que es sol enviar solen ésser **productes de segona mà** que, amb un plantejament erroni de la solidaritat, es creu que en

una zona de conflicte o necessitat se li podrà donar un segon o tercer ús. Sovint, aquestes pràctiques acaben generant ingents quantitats de residus en les zones afectades, perquè quan arriben al seu destí no resulten útils. Aquest funcionament també alimenta la imatge de superioritat de les poblacions donants i no contribueix a dignificar la vida de les persones que pateixen.

8. El repartiment del material s'ha de fer amb **criteris equitatius i de justícia**. No poden ser discrecionals (sobre tot si en qualche moment del procés hi ha donat recursos públics) perquè afecten la dignitat de les persones.

PER TOT EL QUE S'HA EXPOSAT, RECOMANAM:

9. Optar per les campanyes de recaptació de diners i confiar en les entitats ja prèviament organitzades que coneixen i treballen sobre el terreny.
10. Impulsar iniciatives i campanyes de sensibilització sobre la realitat que viuen les persones afectades pel conflicte, emergència humanitària o catàstrofe.

EN EL CAS DE MENORCA:

En el cas que voler fer donacions d'aliments i productes d'higiene, les persones interessades poden fer la donació a les entitats que ja gestionen les bancs d'aliments i productes de primera necessitat per a repartir entre la població més vulnerable, com pot ser Creu Roja i Càritas.